

การพัฒนาผลการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา

The Development of Learning by Using Learning Package of Thai
Pronunciation for Mathayomsuksa 1 students, Betong Wiraratprasan
School, Yala

เจรจา บุญวรรณโณ^{1*} และนูเรีย อาแว²
Jeraja Bunwanno^{1*} and Nuria A-wae²

¹ อาจารย์, สาขาวิชาภาษาไทย, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Lecturer of Department Thai Language, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University.

² นักศึกษาระดับบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² Graduate student of Department Thai Language, Faculty of Education and Liberal Arts,
Hatyai University.

*Corresponding author, E-mail: jaraja@hu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ หลังการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 จำนวน 39 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะ เรื่อง เสียงในภาษาไทย แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เสียงในภาษาไทย โดยการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดใช้ สถิติ t-test ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) แบบฝึกทักษะโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยผลการทำแบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพ 90.16/83.42 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เสียงในภาษาไทย คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ เรื่อง เสียงในภาษาไทย มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (4.54)

คำสำคัญ: แบบฝึกทักษะ ชุดการเรียนรู้ เสียงในภาษาไทย

Abstract

The purposes of this study were: 1) to find the efficiency of Learning package for Thai pronunciation of Matthayomsuksa 1 students Betong Wiratprasan School, Yala to be effective as the standar 80/80 2) to compare the students learning Achievement before and after learning by using the learning package for Thai pronunciation of Matthayomsuksa 1 students Betong Wiratprasan School, Yala and 3) to study the satisfaction of the students after using thai pronunciation for Mathayomsuksa 1 students Betong Wiratprasan School, Yala. The sample group are 39 students of Matthayomsuksa 1/3 who were selected specifically. The research instruments are 5 packages for Thai pronunciation, teaching plan of Thai language Department, achievement test, and the questionnaires of students satisfaction toward using the learning package Thai pronunciation. The data were analyzed by t-test statistic, means of percentage, mean and standard deviation.

The results of the research showed that 1) the learning package for Thai pronunciation of Matthayomsuksa 1 students Betong Wiratprasan School, Yala are efficient as the standard 80/80 and the result of doing the learning package is effective 90.16/83.42 which is more than the standard 2) The achievement before and after studying by using the learning package for Thai pronunciation, the score after studying are more than before studying statistical no significance as the level rating .01 3) the rate of satisfaction of the student after using the learning package for Thai pronunciation is the most (4.54).

Keywords: Exercise, Learning package, Thai pronunciation

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกันและใช้ในการประกอบกิจการงานทั้งส่วนตัว ครอบครัว กิจกรรมทางสังคม และประเทศชาติ ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องเรียนรู้ให้เกิดทักษะอย่างถูกต้อง และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ทางภาษา

ในฐานะครูผู้สอนทุกคนต่างมีความคาดหวังที่จะจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามคู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กรมวิชาการ, 2544) และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น แต่เนื่องด้วยปัจจุบันนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา มีความชอบ และให้ความสำคัญในการเรียน กลุ่มสาระอื่นมากกว่าการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย อาจเป็นเพราะครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ ยึดหลักการสอนเน้นการบรรยาย การท่องจำ ไม่มีสื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ประกอบการสอน เท่าที่ควรจะเป็น ทำให้นักเรียนขาดความสนใจในการเรียนวิชาหลักภาษาไทย แต่อย่างไรก็ดี เนื้อหาเรื่องเสียงในภาษาไทยจัดเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องและมีความเชื่อมโยงกันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งหมายความว่าหากนักเรียนไม่มีความเข้าใจเรื่องเสียงในภาษาไทยก็จะทำให้เกิดปัญหาต่อการเรียนในระดับที่สูงขึ้น และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด

การศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกด้านหลักภาษาไทย ได้แก่ การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน คำควบกล้ำ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (คมขำ แสนกล้า, 2547) การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การผันวรรณยุกต์ โดยใช้แบบฝึกทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (นิลวรรณ อัคติ, 2548) และการพัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (บรรจง จันทรพันธ์, 2548) ทำให้ผู้วิจัยในฐานะนักศึกษาฝึกสอนได้รับแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่ดีและมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ยังศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาผลการเรียนรู้ที่ดีและมีประสิทธิภาพจากแบบฝึกทักษะ ที่สามารถส่งผลดีทำให้ประสิทธิภาพด้านการเรียนรู้ของนักเรียนสูงขึ้นได้ ดังเช่น การสร้างแบบฝึกกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพและความคงทนในการเรียนรู้ เรื่อง ยังไม่สายเกินไป วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหนองน้ำเต่าโนนสวน ของ มนทริธา รักดีณรงค์ (2540) พบว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังพบงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะประกอบการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา เรื่อง ลูกอ๊อดหาแม่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสามัคคีศุภราชบุรีบำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ของ วิเศษ แปงไธสง (2547) ที่มีผลการศึกษาว่า แผนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80.85/85.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยแบบฝึกทักษะมีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

จากผลการศึกษาข้างต้น ประกอบกับการได้ปรึกษาร่วมกับครูพี่เลี้ยง ขณะที่ไปฝึกปฏิบัติการสอนที่โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา พบว่า เนื้อหาการเรียนการสอน ในรายวิชาภาษาไทยของนักเรียน เรื่อง เสียงในภาษาไทยของนักเรียน ในปีการศึกษาที่ผ่านมา มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์เป็นลำดับต้น ๆ อาจเนื่องจากเนื้อหาดังกล่าวค่อนข้างเข้าใจยาก เวลาอธิบายนักเรียน จึงไม่ค่อยให้ความสนใจ ทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวทางการพัฒนาการเรียนให้มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และเพื่อให้นักเรียนได้เกิดความรู้ความเข้าใจและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเสียงในภาษาไทยของนักเรียนและมีผลการเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนด ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาผลการเรียนรู้ โดยใช้ชุดการเรียน เรื่อง เสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” อำเภอเบตง จังหวัดยะลา โดยผลิตสื่อชุดการเรียนประกอบการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานกับการเรียนรู้ ด้วยการนำภาพการ์ตูนมาประกอบเนื้อหา ซึ่งแนวทางดังกล่าวจะสอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียนในวัยนี้ ทั้งนี้เพื่อดึงดูดความสนใจแก่ผู้เรียน และทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียน เรื่อง เสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา มีวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ประการ คือ เพื่อหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะโดยใช้ชุดการเรียน เสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการเรียน เสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา และเพื่อศึกษาความ

พึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้หลังการใช้ชุดการเรียน เรื่อง เสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียน เรื่อง เสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา มีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 7 ห้อง และกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา ห้อง 3 จำนวน 39 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งในห้องเรียนจะมีนักเรียนที่มีความสามารถทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ชุดการเรียนประกอบด้วย 1) แบบทดสอบก่อนเรียนจำนวน 30 ข้อ 2) ใบความรู้ 5 เรื่อง ได้แก่ เรื่อง ระบบเสียง เสียงสระ เสียงพยัญชนะ เสียงวรรณยุกต์ และพยางค์และคำ 3) แบบฝึกหัด จำนวน 5 แบบฝึกหัด 4) แบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ และ 5) แบบสำรวจความพึงพอใจ หมายถึง แบบสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้หลังการใช้ชุดการเรียน เรื่อง เสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา จำนวน 10 ข้อ ซึ่งเครื่องมือดังกล่าวได้ผ่านการพิจารณาความเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน และมีการปรับปรุงเครื่องมือทุกชุดก่อนนำมาทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือทั้ง 5 ชุด มาทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน ก่อน รวมจำนวน 9 คน เพื่อความถูกต้องและนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเข้าใจเมื่อใช้จริงจากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ 1) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เสียงในภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน ซึ่งคัดเลือกจากทั้งหมด 40 ข้อที่เสนอผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาและผู้วิจัยแก้ไขเรียบร้อยแล้ว จากนั้นนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 2) เข้าสู่กระบวนการสอนตามแบบการสอน 5 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 5 ชั่วโมง โดยแต่ละแผนได้ดำเนินการตามลำดับคือ 2.1) ครูแนะนำวิธีการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนเพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ และเข้าใจพื้นฐานในการศึกษาบทเรียนด้วยตนเอง 2.2) ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ 2.3) นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน เรื่อง เสียงในภาษาไทย 2.4) แบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 3 คน เลือกประธานและเลขานุการกลุ่ม 2.5) ครูชี้แจงบทบาทหน้าที่ของประธานกลุ่ม เลขานุการกลุ่ม กรรมการกลุ่ม และชี้แจงการประเมินกระบวนการกลุ่ม 2.6) นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาชุดการเรียน โดยมีครูคอยแนะนำเพิ่มเติม 2.7) แต่ละกลุ่มทำแบบฝึกหัดและเขียนคำตอบลงในกระดาษคำตอบ พร้อมทั้งตรวจแบบฝึกหัดที่ทำเสร็จแล้ว โดยไม่ดูคำตอบก่อน 2.8) ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่ศึกษา และให้นักเรียนบันทึกลงในสมุด 2.9) ครูสังเกตพฤติกรรมด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3) นำผลการทดสอบไปวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย 4) จัดทำแบบสอบถามสำรวจความพึงพอใจ และให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเพื่อสำรวจความพึงพอใจต่อการเรียนรู้หลังการใช้ชุดการเรียน เรื่อง เสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขชุดการเรียน เรื่อง เสียงในภาษาไทย ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) หาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา โดยวิเคราะห์คะแนนด้วยสูตรคำนวณหา E_1/E_2 ซึ่งตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้หลังการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผลประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะโดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา โดยวิเคราะห์คะแนน ใช้สูตรคำนวณหา E_1/E_2 ซึ่งตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 80/80 ปรากฏผลดังตาราง

ตารางที่ 1 สรุปผลการพัฒนาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ

ผลการประเมิน	คะแนนจากการทำแบบฝึกหัด ระหว่างเรียน (E_1)	คะแนนจากการทำแบบฝึกหัด หลังการเรียน (E_2)
คะแนนเต็ม	50	30
คะแนนรวม	1758	976
คะแนนเฉลี่ย	45.08	25.03
ร้อยละ	90.16	83.42

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการพัฒนาผลการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา มีคะแนนเฉลี่ย 45.08 คิดเป็นร้อยละ 90.16 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย 25.03 คิดเป็นร้อยละ 83.426 สรุปได้ว่า การพัฒนาผลการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา มีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 90.16 / 83.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา ปรากฏผลตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนนทดสอบ	N	\bar{x}	S.D.	\bar{D}	t	P
ก่อนเรียน	39	13.31	3.60	11.72	23.52	.01
หลังเรียน	39	25.03	2.51			

จากตารางที่ 2 หลังการพัฒนาผลการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา พบว่า ผลคะแนนหลังเรียน (\bar{x} = 25.03) สูงกว่าผลคะแนนก่อนเรียน (\bar{x} = 13.31) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้หลังการใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง เสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา ปรากฏผลตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ เรื่อง เสียงในภาษาไทย

ที่	รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	ชุดการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.54	0.51	มากที่สุด
2	ชุดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น	4.59	0.50	มากที่สุด
3	ชุดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	4.46	0.51	มาก
4	ชุดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองได้	4.54	0.51	มากที่สุด
5	ชุดการเรียนรู้นี้ทำให้ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.51	0.51	มากที่สุด
6	ชุดการเรียนรู้มีเนื้อหา รูปแบบที่น่าสนใจ	4.64	0.49	มากที่สุด
7	ชุดการเรียนรู้มีข้อเสนอแนะในการปฏิบัติกิจกรรมที่ชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย	4.54	0.51	มากที่สุด
8	เวลาที่ใช้ในการทำชุดการเรียนรู้เพียงพอและเหมาะสม	4.46	0.51	มาก
9	กิจกรรมในชุดการเรียนรู้มีขั้นตอนที่นักเรียนสามารถปฏิบัติได้	4.54	0.51	มากที่สุด
10	นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.62	0.49	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.54	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ เรื่อง เสียงในภาษาไทยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} = 4.54) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า รายการประเมิน 3 ลำดับแรกที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดจากมากไปหาน้อย ลำดับที่ 1 คือ ชุดการเรียนรู้มีเนื้อหา รูปแบบที่น่าสนใจ ลำดับที่ 2 คือ นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และลำดับที่ 3 คือ ชุดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียน เรื่อง เสียงในภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา ครั้งนี้ ผู้วิจัยขออภิปรายผล ดังนี้ 1) แบบฝึกทักษะโดยใช้ชุดการเรียน เสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” จังหวัดยะลา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยผลการทำแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ 90.16/83.42 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดการเรียน เรื่อง เสียงในภาษาไทย คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดการเรียน เรื่อง เสียงในภาษาไทย มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} = 4.54)

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ชุดการสอนได้ผ่านการพัฒนา และปรับปรุงโดยผู้เชี่ยวชาญ ทำให้ทราบถึง ข้อบกพร่องของชุดการสอน ผู้วิจัยจึงแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าว ทำให้เนื้อหา แบบฝึกหัด และแบบทดสอบ ประจำหน่วย มีความสอดคล้องซึ่งกันและกัน โดยคำนึงถึงความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2553, หน้า 104-106) เมื่อพัฒนาชุดการสอนเสร็จแล้วจึงนำไป ทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม จำนวนนักเรียน 19 คน พบว่าชุดการสอน มีประสิทธิภาพโดยรวม 80.74/82.11 สอดคล้องกับงานวิจัยของพัทธรวิภา ไทรารอด (2550) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนด้วยตนเอง สารการ เรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ชนิดของประโยค สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.63/83.38

แนวทางในการการสร้างชุดการเรียนที่ดีมีประสิทธิภาพข้างต้น ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนชุดการเรียน เรื่อง เสียงใน ภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ อาจเนื่องมาจากการ เนื้อหาสาระและสื่อที่สร้างขึ้นแต่ละชนิด มีความแตกต่างกันออกไป ประกอบกับมีใจความที่สรุปออกมาให้ เข้าใจง่ายยิ่งขึ้น มีรูปภาพประกอบเนื้อหาที่น่าสนใจ จึงทำให้นักเรียนมีความแปลกใหม่ในการเรียน มีความ สนใจเรียนมากขึ้น เพราะนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง จึงเกิดความเข้าใจในเนื้อหาด้วยตนเอง เป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้ และตกผลึกความเข้าใจด้วยตนเองจึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในการจัดทำของ รัตนะ บัวสนธ์ (2551, หน้า 35)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยผู้วิจัยมีแนวความคิดที่เป็นข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ซึ่งผู้เรียนสามารถศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเองตาม ความสนใจ และไม่จำกัดเวลา โดยใช้ชุดการเรียน จะทำให้ผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน
2. ชุดการเรียนที่ใช้เป็นสื่อประกอบการสอนต้องมีประสิทธิภาพ และเรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก มีเนื้อหาชัดเจน กิจกรรมน่าสนใจ มีแบบทดสอบและคำเฉลย ถ้าไม่เข้าใจสามารถย้อนกลับไปศึกษา เนื้อหาได้
3. ชุดการเรียนควรมีภาพประกอบ เพิ่มสีสันให้สวยงาม จะทำให้นักเรียนสนใจ เข้าใจและมีความ กระตือรือร้นที่จะเรียนมากยิ่งขึ้น
4. ชุดการเรียน ที่นำไปใช้ในการวิจัยพบว่า นักเรียนสนใจและติดตามอย่างกระตือรือร้นถ้าครูได้ สรุปอีกครั้งจะทำให้นักเรียนเข้าใจยิ่งขึ้น

5. ชุดการเรียนรู้ใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่อ่อนหรือไม่ผ่านจุดประสงค์ และใช้เป็นสื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นได้

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2544). *คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- คมขำ แสนกล้า. (2547). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน คำควบกล้ำ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม.). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2551). *ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ. (2550). *แบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียนและการจัดทำผลงานวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ชารอักษร.
- นิลวรรณ อักติ. (2548). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การผันวรรณยุกต์โดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- บรรจง จันทร์พันธ์. (2548.) *การพัฒนาแผนการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- พัศตรีวิภา ไทรรารอด. (2551). *การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง สาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของประโยค สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนาครประสิทธิ์ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม*. (สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- มนทิรา รักดีณรงค์. (2540). *การศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพ และความคงทนในการเรียนรู้เรื่องยังไม่สลายเกินไปวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3* (การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางวัฒนธรรมโรงเรียนกับการพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก. *วารสารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 10(1), 51 - 35.)
- วิเศษ แปงไธสง. (2547). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เรื่อง ลูกอ๊อดหาแม่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.